

Lovforslaget (se Tillæg C).
vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Lands-
thinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag
til Lov om Fælles- og Andelsmeie-
rier m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C Sp. 489).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

N. Jensen: Det kan ikke negtes, at det foreliggende Lovforslag, som er kommet til os fra Landstinget, har modtaget adskillige Forbedringer i Landstinget; men jeg tror dog, at der endnu er Bestemmelser i Forslaget, som trænge til at ændres, hvis Loven ikke skal blive en altfor stor Byrde for de allerede bestaaende Meierier og dem, der i Fremtiden maatte oprettes. Man kan dele Lovforslaget i to Dele, nemlig en Del, som indeholder Bestemmelser, der sigte til at forebygge, at der skulde opstaa smitsomme Sygdomme, og en anden Del, der foreskriver, hvorledes der skal forholds, hvis saadanne Sygdomme opstaa. Nu tror jeg overfor de førstnævnte Bestemmelser, at de, der ere noget kjendte med, hvorledes Forholdene ere paa Landet, hvor der findes saadanne Meierier, ville finde det noget forunderligt, at man foreslaar saadanne detaillerede Bestemmelser om, hvorledes et saadant Meieri skal indrettes, hvorledes Gulvene skulle være o. s. v.; thi det er jo en bekjendt Sag, at, hvis man overhovedet skal kunne producere godt og fint Smør i disse Meierier, maa man holde dem i Orden, og det kan man ikke gjøre, naar de ere opfyldte med slet, usund eller sur Luft; i saa Tilfælde vil man ikke kunne producere saadant Smør, at man kan faae de høieste Priser derfor. Derfor ville netop saadanne Ulemper altid blive afhjulpne, og dem tror jeg ikke, man fra Lovgivningsmagtens Side behøver at have sine Bestræbelser rettede paa. Hvad angaar Spørgsmaal om Brønd, Post o. s. v., da kunne de vistnok være meget fornuftige; men jeg tror dog, at dette maa gjælde ikke alene overfor Meierierne, men ogsaa overfor enhver anden Bedrift. Altsaa kunde man, for saa vidt man vilde vedtage dette Forslag, gjerne tilføie, at dette ogsaa gjælder

overfor andre Bedrifter end Meierierne. Det er vistnok almindelig bekjendt, at det har stor Indflydelse paa Sundhedstilstanden, om Brøndene dels ere forsynede med godt Vand og dels ere befrieede for alt stadeligt og usundt Tilløb. Der findes imidlertid i § 8 en Bestemmelse, der gaar ud paa, at naar der i den Giendom, hvor Meieriet er indrettet, opstaar en af de der nævnte Sygdomme, maa der ikke udleveres Mælk fra Meieriet, førend Fare for Smittens Udbredelse ved de efter vedkommende Løges Forskrift trufne Foranstaltninger er fjernet. Derimod skal det være tilladt, at den tilstedeværende Beholdning af Mælk maa udleveres efter at være kogt og i kogende Tilstand heldt paa Beholdere. Nu forekommer det mig, at denne Bestemmelse kun lidet vil tjene til at sikre, at Smittens Udbredelse forebygges; thi efter at der er opstaaet Sygdomme i et saadant Meieri, er det klart, at de Syge ikke komme i Berøring med Mælken; men den Mælk, der allerede findes i Meieriet, maa anses for at være det mest smittefarlige, og den faar man Lov til at udlevere mod at koge den og behandle den, som her er foreskrevet; derimod maa der ikke for Eftertiden udleveres Mælk fra Meieriet. Lad os imidlertid tænke os, at der findes et saadant Fælles- eller Andelsmeieri, hvortil deres 100 eller 200 Leverandører, saa vil denne Paragraf være saa hæmmende og gribe ind i saa store økonomiske Interesser, at jeg ikke kan tænke mig Andet, end at det vil afstedkomme de mest forstræffelige Ulemper. Disse 100 eller 200 Leverandører maa altsaa standse med Leverancen, men de have ikke været forberedte paa at beholde Mælken hjemme, og naar nu f. Ex. et af Forpagterens eller Meieribestyrerens Børn faar Starlagensfeber, er hele Meieriet standset, og alle de forskjellige Leverandører maa beholde deres Mælk hjemme. Man kan ikke faae nogen Mælk fra Meieriet, medens man kan faae af den, der var i Forveien, og dette tror jeg, er en Selvmodsigelse. Jeg tror heller ikke, det er nødvendigt at have en saadan Bestemmelse som den, der findes i § 8. Vi have for nylig i Forslag til Lov om Foranstaltninger mod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme vedtaget en Bestemmelse i § 10, hvori det hedder, at Sundhedskommissionen kan paabyde, at Enhver, som lider af en af de paagjældende Sygdomme, og som ikke kan isoleres saaledes i sin Bolig, at Smitte kan forebygges, skal indlægges i et af de i § 4 omhandlede Lokaler, og vi have ligeledes vedtaget en § 15, hvori det hedder: „Personer, hvis Gjærning medfører Fare for Smittens Udbredelse, kan